

Christmas Møller: Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at det er gennem denne Debat klart slaaet fast, at Ministeren overhovedet nægter at svare med Hensyn til Regeringens hele Politik, men i Stedet for hæfter sig fast ved min Proklamerings af en Diskontoforhøjelse, hvorfor der var de bedste Vidnesbyrd, som man overhovedet kunde tænke sig, idet det Obligationssalg, som Ministeren nu omtaler, nemlig de 8 Mill. Kr. i Januar Maaned, er et klart Vidnesbyrd. Nu begyndte man oven i Købet at sælge Krisefondsobligationer. Man forsøgte jo at nægte det forleden Dag ved at sige „praktisk talt“, men lad os nu i Finansudvalget faa en klar Redegørelse for, hvorledes Stillingen er. Og jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at han, der altsaa taler paa denne Maade og skildrer Tingene saaledes, han, der søgte at give det høje Ting det Indtryk, at Repræsentantskabet havde godkendt Nationalbankens Obligationspolitik, men saa ikke havde et Ord at svare det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, han skulde hellere svare for sig selv end angribe andre. Den højtærede Regering og den højtærede Finansminister har paa to Omraader søgt at give det høje Ting en Fremstilling, som ikke kan svare til de faktiske Kendsgerninger. Det er det, der er Resultatet, samtidig med at Regeringen er fuldkommen renonce med Hensyn til at give Besked om den økonomiske Politik her i Landet. Jeg tror meget godt, vi kan være tilfredse med den Diskussion, der har været her.

Finansministeren (H. P. Hansen): Ja, jeg er ogsaa godt tilfreds. Det skal ikke lykkes det ærede Medlem at løbe bort fra det, som er Sagens Kærne, at det ærede Medlem for kort Tid siden, uden at have mindste Basis for sine Udtalelser, fremsatte den ganske urigtige og uvederhæftige Paastand, at vi vilde faa en Diskontoforhøjelse den 16. Marts Kl. 4. Det er nu tilstrækkelig godtgjort, at det ærede Medlem ikke havde det mindste Grundlag for disse Udtalelser, og dermed kan jeg være fuldt tilfreds. Saa skal jeg overlade til det ærede Medlem at fortsætte; jeg ved jo, at det ærede Medlem bliver ved, til han faar det sidste Ord; nu skal han have det.

Himmelstrup: Jeg tror nok, det skal vise sig ved en Gennemgang af Finansudvalgets Protokol, at den højtærede Handelsminister ikke har Ret i denne Paastand, som han altsaa to Gange fremsatte under Debatten her i Folketinget den 17. Februar

om, at hans Forgænger gentagne Gange havde været i Finansudvalget og drøftet Krisefondens Forhold med Finansudvalget. At den højtærede Handelsminister saa forsøger at skyde Skylden over paa sin Forgænger, bliver jo en Sag mellem den nuværende Handelsminister og den tidligere; det er en Ting, som det forekommer mig de Herrer kunde afhandle indbyrdes og ikke besvære Folketinget med.

Dernæst gjorde den højtærede Handelsminister mig et direkte Spørgsmaal: om jeg var uenig med Nationalbanken i den Beslutning, den havde taget med Hensyn til sin Belaaningspolitik, og som jo gik ud paa, at Hovedbankerne ikke fremtidig skulde kunne belaae Fonds under Solaveksel-Form og derigennem opnaa en Belaanings-sats, som var lavere end den, der var gældende for den direkte Belaaning af Fonds. Det forekommer mig, at dette ikke har det fjerneste med det Spørgsmaal at gøre, vi drøfter her. Spørgsmaalet her er kun dette, om den Ændring, Nationalbanken her har foretaget, er af kreditstrammende Karakter eller den ikke er det. Og jeg vil hævde, at den er af kreditstrammende Karakter, og det har den højtærede Handelsminister heller ikke kunnet benægte. Om saa Tidspunktet var gunstigt valgt til at stramme Kreditten paa denne Maade, til at tvinge Hovedbankerne til ogsaa at stramme Kreditten for deres Kunder udadtil, bliver en Sag for sig, men Spørgsmaalet, om det var rigtigt eller ikke rigtigt at gøre det, har ikke det fjerneste at gøre med det Spørgsmaal, vi drøfter her. Saa er det Spørgsmaal, om en Transaktion eller Ændring i den Retning, som Nationalbanken har foretaget, vil have en Kreditstramning til Følge eller ikke, og jeg maa bestemt paastaa, at saafremt Hovedbankerne ikke skulde vise det overmaade store Hensyn ikke at lade Sorteper gaa videre til deres Kunder, saa har en saadan Bestemmelse naturligvis en kreditstrammende, en rentehævende Karakter.

Den højtærede Finansminister talte om, hvad Nationalbankens Repræsentantskab og dens Bestyrelse skulde til, hvis den ikke skulde øve Indflydelse paa Nationalbankens Politik. Dertil vil jeg gerne sige, at det er et Spørgsmaal om den Afgrænsning, som ved Bankens Reglement har fundet Sted mellem de forskellige Faktorer, der findes i den nye Organisation af Danmarks Nationalbank, og jeg mener, at den direkte Indflydelse, der ved dette Reglement, som jo er Ministerens Reglement, er tildelt f. Eks. Repræsentantskabet, og i og